

- Quis ferat, quod Leodium, fidelis
Civitas quondam, Symonis forum sit?
15 Cum tua sponsa modo vendidit me
Venditor ille.
Quis modo cessas, Petre, qui solebas
Fortiter quondam gladio ferire,
Non ferens, pennas Symonis procaces
20 Alta subire?
Mitte iam verbi iaculum potentis,
Et cadat rursus redivivus hostis,
Quando iudex tam patienter omnes
Portat iniquos'.
25 'In Dei verbo', Petrus inquit, 'unquam
Nil agam, verbi nisi sit voluntas.
Nempe si vellet modo, vindicassem
Me quoque tecum.
Tu vides illum Bronii latronem¹,
30 Qui domus claves quia non habebat,
Presulis palo sibi clausa subtus
Limina fodit'.
Nec minus Trudo venerabilis vir
De suo monstro queritur dolenter,
35 Pontifex dignus sibi quem reduxit,
Quemque sacravit.
Sanctus Hubertus, venerandus evo
Mestus² accedens, aliis loquutis
De suis rebus, lacrimabili sic
40 Voce profatur:
'Quamdiu solus senior sedebo?
Quamdiu natos profugos videbo?
Nonne te tangit mea solitudo,
Maxime princeps?
45 De meis nullus monachis remansit.
Exul est abbas³ monachique secum,
Propter illum, qui sibi consecravit
Mammonis aras.
Terruit mentes nova res eorum,
50 Quod vident monstro Symonem volantem⁴,
Clara qui caeli petit astra pennis
Non sibi natis.
Quid sibi vult hoc, quia iudicavit
Clerus abbatem? reus inquit est hic,
55 Quod recusavit tocies vocatus
Dicere causam⁵.

1) Chron. S. Huberti Andagin. c. 7 (SS. VIII, 602) 'quod abbatiam . . . Broniensem cuidam Guiremundo sancti Iacobi monacho taxato publice pretio vendidisset' (sc. Obertus). 2) 'mestis' cod. 3) Theodericus, vgl. Chron. S. Huberti a. a. O. 4) Vgl. Acta SS. ed. Bollandi Iunii V, 415. 5) Chron. S. Huberti c. 72 (p. 606).